

Результат

Результати дослідження впливу ДДТ на активність АТФ в мозку севін викликають зменшення (ВА). Порівнюючи активність АТФ в мозку севін і ДДТ, можна відносно оцінити вплив ДДТ на мозок.

УДК 615.361

ВПЛИВ ДЕЯКИХ НЕЙРОТОКСИЧНИХ ФАКТОРІВ НА ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ОБМІН МОЗКУ

Б. І. Хайкіна, У. А. Кузьмінська, В. Є. Якушко, І. І. Павлова
Інститут гігієни і токсикології пестицидів, полімерних та пластичних мас, Київ

До хімічних речовин, що мають явно виражений нейротоксичний ефект, належать пестициди, які широко застосовані для захисту рослин від хвороб та шкідників. Ці хімічні агенти водночас токсичні для організму тварини і людини.

У зв'язку з їх негативним впливом на нервову систему доцільно вивчити деякі аспекти енергетичного обміну мозку при дії пестицидів.

Як експериментальна модель нами було обране хроніче отруєння двома речовинами: ДДТ (дихлордифенілтрихлоретан) та севіном (*N*-метилнафтилкарбамат).

ДДТ характеризується високою стійкістю в зовнішньому середовищі і великою кумулятивною дією в організмі; севін менш стійкий у зовнішньому середовищі і має незначні кумулятивні властивості.

Ми вивчали вплив згаданих хімічних речовин на стан основних енергоутворювальних систем. Досліджували вміст та інтенсивність АТФ, рівень нікотинамідаденіндинуклеотидів, активність НАД-розщеплюючих ферментів, гліколітичну активність та її регуляцію мітохондріальними факторами, активність альдолази і фосфофруктокінази в субклітинних елементах головного мозку білих щурів.

Методика дослідження

Досліди проводили на білих щурах-самцях вагою 180—200 г. Пестициди вводили в олії *per os* щодня протягом п'яти місяців у дозах: ДДТ — 3,5 мг/кг; севін — 7,2 мг/кг, що становить 1/100 ЛД₅₀. Контрольним щурам давали таку ж кількість олії, як і піддослідним. Таке тривале введення і порівняно мала доза були застосовані у зв'язку з тим, що в клініці отруєні пестицидами переважають хронічні форми як наслідок забруднення цими препаратами об'єктів зовнішнього середовища і продуктів харчування.

Для вивчення інтенсивності оновлення АТФ за 2 год до декапітації тваринам вводили підшкірно $\text{Na}_2\text{HP}^{32}\text{O}_4$ з розрахунку 10000 $\mu\text{m}\text{l}/\text{kg}$ на 1 г ваги. Вміст АТФ у головному мозку визначали за кількістю фосфору, що відщеплюється від АТФ під час гідролізу в *n-HCl* після осадження АТФ оцтово-кислою ртутью.

Вміст неорганічного фосфору визначали за Фіске — Суббароу. Інтенсивність обміну АТФ виражали в одиницях відносної активності (ВА) — відношення активності фосфору АТФ до неорганічного фосфору в 1 г тканини [8]. З гомогенату шляхом диференційного центрифугування одержували фракції мітохондрій. Вміст нікотинамідних коферментів (окислені та відновлені форми) визначали флюорометричним методом [21], активність НАД-розщеплюючих ферментів — за методом Каплан [22] в модифікаціях Северіна та ін. [9]. Інтенсивність гліколізу визначали за кількістю молочної кислоти, що утворюється при інкубації гомогенату або надосадової рідини в середовищі, що вміщувало глюкозу як субстрат. Вміст молочної кислоти визначали за методом Діше — Орловського [23]. Вплив мітохондріальних факторів на гліколіз визначали за методом Нейфаха [7]. Активність фосфофруктокінази (ФФК) визначали за методом Андервуд і Ньюсома [25]; альдолази — за методом Григор'євої [2].

Вплив ДДТ	Досліджувані показники	Кількість (мг%)	Відносна активність (%)
Зниження рівня АТФ у тканині мозку, важливих кофакторів і клеотидів.	ДДТ і практично не змінює	При введенні ДДТ знижується на 17% від контролю, тоді як вміст введені ДДТ і на 17% зменшується під впливом цього пестициду.	При вивченні впливу згаданих коферментів встановлено, що вміст їх в мітохондріях, надосадовій рідині і в плазмі ДДТ, за винятком клеотидів, зменшується на близько 50%.

При вивченні впливу згаданих коферментів встановлено, що вміст їх в мітохондріях, надосадовій рідині і в плазмі ДДТ, за винятком клеотидів, зменшується на близько 50%.

При дії ж ДДТ найтів відбуваються за рахунок надосадової рідини і, нарешті, відбувається переключення перетворення Кребса на шляхи прямого окислення.

Очевидно, ДДТ має вплив на мітохондріальні коферменти, який відбувається за рахунок надосадової рідини і, нарешті, відбувається переключення перетворення Кребса на шляхи прямого окислення.

Проведений досліджели наші припущення. Активність фосфору в мітохондріях зменшилася на 56% за рахунок надосадової рідини і, нарешті, відбувається переключення перетворення Кребса на шляхи прямого окислення.

Одержані дані дають підставу для зроблення висновку, що значного зменшення активності АТФ в мітохондріях відбувається за рахунок надосадової рідини і, нарешті, відбувається переключення перетворення Кребса на шляхи прямого окислення.

5. Фізіологічний журнал № 3

Результати досліджень та їх обговорення

Результати досліджень з радіоактивним фосфором свідчать, що ДДТ і севін викликають зменшення кількості АТФ та її відносної активності (BA). Порівнюючи кількісні зміни АТФ з відповідними величинами відносної активності, можна зробити висновок, що виявлене зниження вмісту АТФ є наслідком гальмування її синтезу в тканині мозку, як при дії ДДТ, так і, в меншій мірі, при дії севіну (табл. 1).

УДК 615.361

Таблиця 1

Вплив ДДТ і севіну на обмін АТФ у тканині мозку

Досліджувані показники	Контроль	ДДТ	Севін
Кількість ($\mu\text{g} \cdot \text{%}$)	$12,5 \pm 0,55$ $p < 0,001$	$8,0 \pm 0,66$ $p < 0,001$	$9,1 \pm 0,2$ $p < 0,001$
Відносна активність (%)	$58 \pm 1,6$ $p < 0,001$	$27,0 \pm 3,0$ $p < 0,001$	$44,0 \pm 2,0$ $p < 0,001$

Зниження рівня АТФ призводить до цілого ряду обмінних порушень у тканині мозку, одним з яких є зменшення синтезу найбільш важливих кофакторів енергетичного обміну — нікотинамідаденідинуклеотидів.

Так при введенні ДДТ загальний вміст нікотинамідаденідинуклеотидів знижується на 20%, а при введенні севіну — на 7% щодо контролю, тоді як вміст окислених форм — знижується на 25% при введенні ДДТ і на 17% при введенні севіну. Відновлені форми знижуються під впливом цих речовин мало, лише на 11% при введенні ДДТ і практично не змінюються при введенні севіну.

При вивчені впливу цих хімічних агентів на стан системи нікотинамідних коферментів у субклітинних елементах мозку було встановлено, що вміст їх в усіх субклітинних елементах (ядрах, мітохондріях, надосадовій рідині) при дії пестицидів знижується більше під впливом ДДТ, за винятком ядерної фракції, де обидва препарати викликають приблизно однакову дію (табл. 2).

Привертає увагу значне підвищення вмісту відновлених форм нікотинамідних коферментів у мітохондріях при введенні севіну. Це дає можливість припустити, що за цих умов частково відбувається переключення перетворення глукозо-6-фосфату з шляху Ембдена — Кребса на шлях прямого окислення (пентозний).

При дії ж ДДТ найбільші зміни вмісту нікотинамідних коферментів відбуваються за рахунок окислених форм в мітохондріях, потім в надосадовій рідині і, нарешті, в ядрах.

Очевидно, ДДТ мало впливає на процес утворення нікотинамідних коферментів, який відбувається в ядрах, а виявлене нами зниження кількості коферментів в надосадовій рідині і мітохондріях є результатом прискореного їх розщеплення.

Проведені дослідження НАД-розщеплюючих ферментів підтвердили наше припущення. Активність НАД-розщеплюючих ферментів значно підвищується під впливом ДДТ: в надосадовій рідині на — 115%, в мітохондріях — на 56%. Севін не викликав подібних змін активності НАД-розщеплюючих ферментів у клітинних фракціях мозку.

Одержані дані дають можливість зробити висновок, що причиною значного зменшення вмісту нікотинамідних коферментів при дії ДДТ є як активація дії НАД-розщеплюючих ферментів, так і, мож-

5. Фізіологічний журнал № 3

Таблиця 2
Вплив ДДТ і севіну на вміст нікотинамідаденінуклеотидів у клітинних фракціях мозку (в мкг/г тканини)

Досліджувані показники	Контроль	ДДТ	Севін
Ядра			
Загальна кількість	67,0±1,6	51,1±1,54 <i>p</i> <0,01	53,5±2,08 <i>p</i> <0,01
Окислені форми	38,2±0,77	27,2±1,01 <i>p</i> <0,01	28,4±1,64 <i>p</i> <0,01
Відновлені форми	28,8±1,58	23,9±0,74 <i>p</i> <0,05	25,1±0,69 <i>p</i> <0,05
Мітохондрії			
Загальна кількість	59,2±1,44	37,6±2,43 <i>p</i> <0,001	51,8±1,27 <i>p</i> <0,05
Окислені форми	34,4±1,44	20,1±0,82 <i>p</i> <0,001	27,2±1,24 <i>p</i> <0,2
Відновлені форми	24,8±0,67	17,5±1,72 <i>p</i> <0,01	24,8±1,28 <i>p</i> <0,05
Надосадова рідина			
Загальна кількість	167,4±4,25	119,0±5,42 <i>p</i> <0,01	144,1±3,15 <i>p</i> <0,05
Окислені форми	93,3±1,74	71,2±4,60 <i>p</i> <0,01	82,1±2,54 <i>p</i> <0,05
Відновлені форми	74,4±2,82	48,1±1,71 <i>p</i> <0,01	62,2±0,96 <i>p</i> <0,05

тиво, зниження процесів синтезу цих коферментів, тоді як причиною деякого зниження нікотинамідних коферментів при введенні севіну, мабуть, тільки зниження синтетичних процесів, оскільки при дії севіну максимальне зниження виявлено в ядрах — основному місці біосинтезу нікотинамідаденінуклеотидів.

Одну з головних причин зниження кількості відновлених форм нікотинамідів у надосадовій рідині при введенні ДДТ слід шукати в порушеннях процесу гліколізу, який, як відомо, в основному протікає в цитоплазмі. Результати наших досліджень з цього питання підтвердили це припущення.

Таблиця 3
Вплив ДДТ і севіну на регуляцію гліколізу мітохондріальними факторами (в мкг молочної кислоти/мг білка)

Умови досліду	Надосадова рідина	Фактори	
		Нуклеотидний	Білково-ліпідний
Контроль	237,0±10,5	330,3±33,0	537,0±50,0
ДДТ	94,7±7,2 <i>p</i> <0,001	140,6±5,7 <i>p</i> <0,001	265,2±19,7 <i>p</i> <0,001
Севін	118,0±6,1 <i>p</i> <0,001	156,0±11,6 <i>p</i> <0,001	315,3±21,2 <i>p</i> <0,001

У табл. 3 наведені дані в надосадовій рідині і активуючий та регулюючі рівні — нуклеотидного та ліпідного — знижується значно більше.

Оскільки при введенні порушення в інтенсивності тривалого введення ДДТ в мітохондрії — альдольні фракції гліколізу — знижуються активність згаданих ФФК — на 20%, альдолази — на 30%, зниження активності ферментів — на 15%.

Аналіз наведених даних показує, що тривале введення ДДТ знижує активність ферментів гліколізу — альдольази, зниження активності ферментів, зменшення вмісту АТФ, але механізм цього зниження не відомий.

Зменшення вмісту АТФ, зниження активності ферментів дають підставу для підтвердження нашого погляду, що на мітохондріях відбувається зниження активності мітохондріальних ферментів.

Крім цього було встановлено, що відсутність контрактильні властивості неподібного білка, виділеного з мітохондрій, підтримується більшим впливом ДДТ, ніж інші механізми. Це певно відповідає тривалим перебуванням кумулятивним властивостям.

Проникнення ДДТ в епінуроні [13], викликає зниження активності ферментів гліколізу.

Порушення енергетичних умов хронічного отруєння може лежати в основі патологічних процесів.

Тривале введення ДДТ в тканині мозку: 1) знижує активність коферментів; 2) перерегулює фракції гліколізу; 3) підвищує активність ферментів гліколізу; 4) знижує інтенсивність ферментів гліколізу; 5) гальмує активність кінази.

1. Белоножко Г. А., Кузьминская У. А. Клиника отравлений, К., 1969, 37.
2. Григор'єва В. А., Кузьминская У. А. Митохондрии. Бюл. Акад. мед. наук ССР, 1969, 37.
3. Кузьминская У. А. В сб.: Митохондрии. Бюл. Акад. мед. наук ССР, 1969, 37.
4. Кузьминская У. А.

У табл. 3 наведені дані, які свідчать, що під впливом ДДТ і севіну в надосадовій рідині значно знижується гліколітична активність і активуючий та регулюючий вплив на неї мітохондріальних факторів — нуклеотидного та білково-ліпідного. Дія нуклеотидного фактора знижується значно більше під впливом ДДТ, ніж севіну.

Оскільки при введенні досліджуваних пестицидів виявлені значні порушення в інтенсивності процесу гліколізу, ми вивчали також вплив тривалого введення ДДТ і севіну на активність двох важливих ферментів гліколізу — альдолази та фосфофруктокінази (ФФК). В цих умовах активність згаданих ферментів знижується при дії ДДТ: ФФК — на 20%, альдолази — на 15% щодо контролю; при дії севіну зниження активності ферментів становило 25—30% відповідно.

Аналіз наведених даних дає можливість зробити висновок, що тривале введення ДДТ або севіну значно знижує енергетичний потенціал клітин мозку за рахунок гальмування активності ферментів гліколізу, зниження активуючого впливу на гліколіз мітохондріальних факторів, зменшення вмісту нікотинамідних коферментів і синтезу АТФ, але механізм цього впливу різний, що пояснюється різним впливом на деякі з досліджених показників.

Зменшення вмісту нікотинамідних коферментів у мітохондріях, зниження активності мітохондріальних, регулюючих гліколіз факторів дають підставу для припущення про безперечну дію хімічних факторів на проникність мітохондріальних мембрани. Це припущення, на наш погляд, є вірним, оскільки аналогічні дані були нами одержані також на мітохондріях печінки [12—14].

Крім цього було встановлено, що під впливом ДДТ і севіну змінюються контрактильні властивості мітохондрій [4—15] та стан актоміозиноподібного білка, виділеного з них [3]. При порівняльному аналізі одержаних матеріалів привертають увагу дані, які вказують на значно більший вплив ДДТ, ніж севіну на клітинні енергетичні та регуляторні механізми. Це певною мірою, на нашу думку, можна пов'язати з тривалим перебуванням ДДТ у клітинах мозку, завдяки його високим кумулятивним властивостям [18, 19].

Проникнення ДДТ в мітохондрії, виявлене нами на мітохондріях печінки [13], викликає функціональну дезорганізацію їх, і як наслідок цього — порушення енергетичних процесів у клітині.

Порушення енергетичних механізмів і процесів проникнення в умовах хронічного отруєння цими хімічними речовинами, очевидно, лежать в основі патологічних явищ з боку нервової системи.

Висновки

Тривале введення малих доз пестицидів — ДДТ і севіну викликає в тканині мозку: 1) зниження синтезу АТФ і кількості нікотинамідних коферментів; 2) перерозподіл нікотинамідних коферментів у клітинних фракціях; 3) підвищення активності НАД-розщеплюючих ферментів; 4) зниження інтенсивності гліколізу і його регуляції мітохондріальними факторами; 5) гальмування активності альдолази і фосфофруктокінази.

Література

- Белоножко Г. А., Кучак Ю. А.—В сб.: Гигиена и токсикология пестицидов и клиника отравлений, К., 1966, 149.
- Григор'єва В. А., Медовар О. Н.—Укр. біохім. журн., 1966, 38, 1, 77.
- Кузьмінська У. А., Хайкина Б. И., Павлова И. И., Якушко В. Е.—В сб.: Мітохондрії. Біохімічні функції в системі клеточних органелл, М., 1969, 37.
- Кузьмінська У. А.—Фармакол. и токсикол., 1971, 2.

5. Маковська Є. І., Серебряна С. Г.—Фізiol. журн. АН УРСР, 1961, 7, 2, 251.
6. Маковская Е. И.—Врач. дело, 1964, 3, 117.
7. Нейфах С. А., Казакова Т. Б., Мельникова М. П., Туроцкий В. С.—В сб.: Углеводы и углеводы обмена, М., 1962, 106.
8. Райсина М. Е.—Биохимия нервной регуляции сердца, М., 1962.
9. Северин С. Е., Цейтлин Л. А., Дружинина Т. Н.—Биохимия, 1963, 28, 145.
10. Серебряная С. Г., Маковская Е. И., Раппопорт М. Б., Любенко П. А.—В сб.: Гигиена и физиол. труда, производств. токсикол. и клиника проф. заболев., К., 1963, 63.
11. Серебряная С. Г., Маковская Е. И. Любенко П. А.—В сб.: Гигиена и токсикол. пестицидов и клиника отравлен., К., 1965, 65.
12. Хайкина Б. И., Кузьминская У. А.—В сб.: Гигиена и токсикол. пестицидов и клиника отравлен., К., 1967, 217.
13. Хайкина Б. И., Кузьминская У. А.—В сб.: Гигиена и токсикол. пестицидов и клиника отравлен., К., 1968, 167.
14. Хайкина Б. И., Кузьминская У. А.—В сб.: Труды выездной сессии АМН СССР, Кишинев—М., 1969, 325.
15. Хайкина Б. И., Островская А. Х.—В сб.: Гигиена и токсикол. пестицидов и клиника отравл., К., 1967, 240.
16. Яким В. С.—В сб.: Гигиена и токсикол. пестицидов и клиника отравл., К., 1965, 523.
17. Carpenter C., Weil C., Palm P., Woodsial W., Naik P., Smyth J.—J. Agric. Food. Chem., 1961, 9, 30.
18. Dale W., Gaines J., Klein A.—Science, 1963, 142, 593.
19. Dale W., Cepeland W., Pearce G., Milec J.—Arch. intern. Pharmacodyn. et Therap., 1966, 162, 40.
20. Desi J., Farkas J., Kemény F.—Experimentia, 1968, 24, 1, 51.
21. Huff J., Perlzweig W.—J. Biol. Chem., 1947, 167, 1, 151.
22. Kaplan N., Goldin A., Humphreys S.—J. Biol. Chem., 1956, 219, 287.
23. Orlovscii T.—Polsk arch. medic. wewnetrz., 1948, 18, 53.
24. Pollock L., Wang R.—Chem. A Zbl., 1956, 14, 3927.
25. Underwood A., Newsholme A.—Biochem. J., 1965, 95, 868.

Надійшла до редакції
7.IV 1971 р.

EFFECT OF SOME NEUROTOXIC FACTORS ON BRAIN ENERGETIC METABOLISM

B. I. Khaikina, U. A. Kuzminskaya, V. E. Yakushko, I. I. Pavlova

Institute of Hygiene and Toxicology of Pesticides, Polymeric
and Plastic Masses, Kiev

Summary

Pesticides—DDT (dichlordiphenyltrichloroethane) and sevin (N-methyl-naphthyl-carbamate) were introduced to albino rats per os in doses of: DDT—3.5 mg/kg, sevin—7.2 mg/kg every day for 5 months.

It was established that prolong administration of the investigated preparations evokes a decrease in ATP quantity in brain tissue and its relative activity (investigation with application of radioactive phosphorus). The level of nicotinamidadeninedi-nucleotides considerably decreases and their redistribution occurs between cellular structures different for oxidized and reduced forms. The activity of NAD-splitting enzymes increases. It is shown that prolong administration of pesticides decreases both glycolysis intensity in cytoplasm and activating effect of mitochondrial regulating factors on it; considerable changes are also found in the activity of basic enzymes of glycolysis—phosphofructokinase and aldolase. Almost in all the cases DDT evoked more considerable shifts, than sevin.

On the basis of the data obtained an assumption is made on a pronounced effect of the studied chemical substances (pesticides) on the permeability of mitochondrial membranes. Shifts in energetic mechanisms and processes of permeability, in the author's opinion, might be a reason of pathological phenomena in nervous system observed during chronic intoxications with pesticides.

ПРОНИКНІСТЬ ТА ВПЛИВ НА НЕІ

М. А.
Київський і

Збільшенню проникністю монального бар'єрів надає процесів при дії різних шляхи [2, 3, 5, 6, 9, 10]. гемато-пульмонального бар'єру у людей та тварин [проникності гісто-гематич

В літературі є численні речовини, походіні саліцилати в різній мірі діють на проникність внутрішніх органів сполук на збільшенну проникністю повідомлення [но запобігають розвитку шурів, в літературі немає для лікування гострих п

Нами проведено порівняння нестероїдних протизапальних речовин (саліцилат натрію) та піразолону (бутадіон) на збільшенню проникністю бар'єрів шкіри та леген

Збільшення проникністю помогою ксилюлу [5]. Для цього ріоочеревинно вводили мефенем 65 мг/кг та бутадіон—25 мг/кг при внутріочеревинному чин синього Евансу з розрахунком на 1 кг та 1 кг/кг живота наносили (у хв) утворення забарвлено

Вплив протизапальних речовин вивчали на щурах з допомогою хлористого амонію з розчину хлористого амонію з то-пульмонального бар'єру тварин. Досліджувані препарати вводили в дозах 20—30 хв після введення хлористого амонію в легені (відношення ваги легенів на підставі морфології тварин).

Контролем служили нелі